

HET B-GEN

B. is afkomstig van Black, het Engelse woord voor zwart. Aangenomen wordt, dat de B-factor de vorming van het (zwarte) *eumelanine* veroorzaakt. Zie het voorgaande hoofdstuk.

De B-serie is meer beperkt dan de A-serie. Bij het paard zijn alleen de grote B en de geheel recessieve kleine b in gebruik.

Een bruin paard bezit, zoals reeds eerder is uiteengezet, naast A steeds ook B.

Een zwart paard mist A, wordt dus steeds aangegeven door aa met daarnaast dan vanzelfsprekend B, dus in zuivere vorm aa BB.

Een vospaard *kan* A missen, doch mist *altijd* B, wordt in zuivere vorm dus aa bb. Evenwel kan een vospaard toch ook wel A bezitten en wordt dan aangegeven door Aa bb of AA bb.

Samenvattend nog even de formules in hun eenvoudigste vormen zoals deze ook voorkomen in hoofdstuk 8

Bruin = AA BB of AA Bb of Aa BB of Aa Bb

Zwart = aa BB of aa Bb

Vos = aa bb of AA bb of Aa bb

Nu kent men in het buitenland ook weer twee soorten voskleur, n.l. de "chestnut" en de "sorrel".

Voor de praktijk is het bij de formulering en ook in het signalement beter geen onderscheid te maken zolang in de wetenschap nog zoveel verschillende opvattingen heersen.

Volledigheidshalve noemen we eerst een theorie, volgens welke de aa-vossen tot de chestnut (vos)-groep zouden behoren en de A.-vossen tot de sorrel-groep. Eigenlijk gaat deze stelling mank, daar men spreekt van twee aparte groepen. In wezen zal de sorrel-groep meer een variant zijn op de vossen, dus toch een soort vos blijven.

Ter vergelijking: een goudreinet blijft altijd een appel, maar elke appel is geen goudreinet.

Tot de sorrel-groep rekent men dan wel het Haflinger paarderas, waarbij ook nog het A^t-allele een rol zou spelen, daar het ras gekenmerkt wordt door eerder genoemde lichte kleurgebieden, evenals dit bij "brown" het geval is.

Ook bij het Belgisch en Nederlands Trekpaard (vooral vroeger), sommige ponyrassen en ook bij de Welsh Cob ziet men vaak deze lichtere gebieden onder de buik, in de liezen, aan de elleboog enz.

Een andere, wellicht meer logische zienswijze is die van de Amerikaanse onderzoeker Dr. Castle e.a. Zij stellen dat zowel de A.- als de aa-vossen sorrel kunnen zijn. Men ziet juist de A-factor de lichtere kleur van manen en staart bij de vossen veroorzaken. De A. vossen hebben dan vaak lichter behang, terwijl de aa-vossen meer gelijkmatig van kleur zouden zijn.

Het wel of niet sorrel-zijn ziet men veroorzaakt door een andere factor, de ee-factor, waarop in het volgend hoofdstuk nader wordt ingegaan.